

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΣΚΟΝΤΖΟΥ Θεολόγου - Καθηγητού

Η Θεοτόκος είναι η αγιότερη ανθρώπινη ύπαρξη, η Οποία επιλέχθηκε από το Θεό ανάμεσα σε εκατομμύρια άλλα κορίτσια, για να παίξει ρόλο πρωταγωνιστικό στη διαδικασία της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους και ολοκλήρου της δημιουργίας. Η θεία πανσοφία διείδε στο ιερότατο πρόσωπό Της την άκρα καθαρότητα και αγιότητα, η οποία ήταν απαραίτητη για να καταστεί μητέρα του απόλυτα αγίου Θεού.

Η εορτή των Εισοδίων έχει ως στόχο να μας διδάξει πολύ υψηλές έννοιες γύρω από την προσωπικότητα της Θεοτόκου. Να μας μυήσει στην ασύλληπτα βαθιά θεολογία γύρω από την ανεπανάληπτη συμβολή Της στην υλοποίηση του θείου σχεδίου της σωτηρίας του κόσμου.

Ο ιστορικός πυρήνας του γεγονότος των Εισοδίων ελάχιστα απασχολεί την Εκκλησία, όσο η θεολογική του σημασία. Κάποιοι υποστηρίζουν, πως, επειδή η πρώτη γραπτή μαρτυρία του γεγονότος αναφέρεται στο απόκρυφο «**Πρωτοευαγγέλιο του Ιακώβου**», δεν θα πρέπει να θεωρείται αξιόπιστη. Για την ορθόδοξη θεολογία μας όμως αυτό καθ' εαυτό το ιστορικό γεγονός έχει ελάχιστη σημασία σε σχέση με τη θεολογική και ηθική του σημασία.

Ο Ναός της Ιερουσαλήμ είναι εικόνα της Θεομήτορος. Είναι γνωστή η πίστη στην ιερότητα του Ναού από τους Ιουδαίους. Πίστευαν ότι μέσα σε αυτόν κατοικεί ο Θεός, γι αυτό ανέβαιναν στο λόφο Σιών, που ήταν κτισμένος με σεβασμό και τρόμο, σαν να προσεγγίζουν τον Ίδιο το Θεό. Η Κιβωτός της Διαθήκης θεωρείτο ο θρόνος του Θεού και η ορατή παρουσία Του στη γη. Ουδείς τολμούσε να προσεγγίσει στο διαμέρισμα του Ναού, που ονομαζόταν 'για των Αγίων, παρά μόνο ο αρχιερέας του έτους, μια φορά το χρόνο, κατά την πένθιμη ημέρα του Εξιλασμού. Εισερχόταν

ανυπόδητος στο φοβερό εκείνο χώρο, ντυμένος ένα λινό ποδήρη χιτώνα, για να θυμιάσει. Έκτοτε κανένας δεν τολμούσε να πλησιάσει εκεί.

Ο απλός λαός δεν επιτρεπόταν να εισέρχεται σε κανένα διαμέρισμα του Ναού, αλλά μόνο το ιερατείο στον πρόναο και τα 'για. Οι προσκυνητές λαϊκοί στέκονταν στο τεράστιο προαύλιο και τις διάφορες παρακείμενες στοές, από όπου προσεύχονταν και παρακολουθούσαν τις τελετουργίες των ιερέων.

Η Παναγία μας είναι ο νοητός ναός του Θεού. Το ιερότατο νοητό τέμενος, μέσα στο οποίο καταδέχτηκε να οικήσει ο αιώνιος και άπειρος Θεός. Ο ιερός υμνογράφος της εορτής, θέλοντας να τονίσει αυτήν την καταπληκτική παρομοίωση, έγραψε πως η Θεοτόκος είναι, **«Ο καθαρότατος ναός του Σωτήρος, η πολυτίμητος παστάς και παρθένος, το ιερόν θησαύρισμα της δόξης του Θεού»**. Αν θεωρείτο ιερός ο Ναός της Ιερουσαλήμ, στον οποίο υποτίθεται ότι κατοικούσε, σύμφωνα με την πίστη των Ιουδαίων, ο Θεός, ας σκεφτούμε πόσο πιο άγια και ιερή θα μπορούσε να θεωρείται η Θεοτόκος, η Οποία κράτησε πραγματικά στα πάναγνα σπλάχνα Της το σαρκωμένο Λόγο και τον έθρεψε από τα τίμια αίματά Της! Ο Ναός της Ιερουσαλήμ καταστράφηκε και αφανίστηκε από τους Ρωμαίους κατακτητές. Αντίθετα ο νοητός ναός του Θεού, η Παρθένος Μαρία, μένει στους αιώνες και απολαμβάνει ύψιστες τιμές από τους μυριάδες πιστούς όλων των εποχών.

Η είσοδος της Θεοτόκου στο Ναό της Ιερουσαλήμ θέλει να φανερώσει το ακατανόητο ύψος της αγνότητας και αγιότητάς Της. Μέσα στα απρόσιτα 'για των Αγίων διαφυλάχτηκε η αγνότητά της και καλλιεργήθηκε η αγιότητά Της. Μόνο μέσα σε ένα τέτοιο ιερό χώρο μπορούσε να προφυλαχτεί η απαιτούμενη αγνότητά Της από την αφάνταστη αμαρτωλότητα του κόσμου. Μόνο η συνοίκηση με τους αγίους αγγέλους θα μπορούσε να καλλιεργήσει την αγιότητά Της. Η ανθρώπινη ανομία είχε τέτοια δύναμη και ορμή ώστε αν η Παρθένος Μαρία βρισκόταν στον κόσμο δε γνωρίζουμε αν θα μπορούσε να διατηρήσει το ύψος της αγιότητας που χρειαζόταν να δεχτεί τον απόλυτα άγιο Θεό στα σπλάχνα Της.

Στο πρόσωπο της Θεοτόκου έχουμε υπέρβαση της πεπτωκυίας ανθρωπίνης φύσεως και αποκατάσταση της πρότερης προπρωτικής. Αυτή γεννήθηκε βεβαίως με την πτωτική φύση, ως κληρονόμος της αμαρτίας των πρωτοπλάστων γεναρχών μας. Όμως η θεία χάρις σταδιακά την εξύψωνε από τη νηπιακή Της ηλικία μέχρι τον Ευαγγελισμό Της, οπότε με την επισκίαση του Αγίου Πνεύματος, καθαρίστηκε απόλυτα από το

προπατορικό αμάρτημα και πήρε την προπρωτική αδιάφθορη φύση. Μόνο έτσι απαλλαγμένη από το άχθος της πτωτικής φύσεως και τη φθορά της αμαρτωλότητας, μπορούσε να επιτελέσει την υπέρτατη αποστολή Της. Οι ευσεβείς διηγήσεις περί της θαυμαστής διαμονής Της στο Ναό εκφράζουν ακριβώς αυτή την πίστη της προοδευτικής καθάρσεώς Της.

Η ευλογημένη είσοδος της Παρθένου Μαρίας στο Ναό αποτελεί την απαρχή της πραγματοποιήσεως της προαιώνιας βουλής του Τριαδικού Θεού για τη σωτηρία του κόσμου. Στην υμνολογία της μεγάλης εορτής ψάλλουμε πως **«Σήμερα της ευδοκίας Θεού το προοίμιον και της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις»**. Αποτελεί τη χαραυγή της λυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους από τη δουλεία της αμαρτίας. Γι αυτό η Εκκλησία μας εορτάζει λαμπρά το γεγονός. Ως συνειδητοί πιστοί του Χριστού, είμαστε θερμοί και αέναοι τιμητές του ιερού προσώπου της Θεομήτορος, διότι η συμβολή Της στο έργο της σωτηρίας μας υπήρξε καθοριστικός. Με άκρατο ενθουσιασμό υμνούμε τη μεγάλη εορτή και γεραίρουμε τη Θεοτόκο, ψάλλοντας **«εν ενί στόματι»** μαζί με τον ιερό υμνογράφο της ημέρας **«Χαίρε, της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις»**.